

enkelte Paragraffer og at faa, hvad man kan faa. Idealer og Rigsdagsmænd er ikke noget, som i og for sig gør godt sammen. Mange Mennesker har haft store Idealer, den Dag de kom ind paa Rigsdagen, men i Aarens Løb er der slidt betydeligt paa dem. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vil kunne holde sine Idealer friske, men jeg tror, at han bliver nødt til at slaa af paa dem og tage Tid og Lejlighed i Agt. Maa jeg i saa Henseende gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det gaar ikke altid, som det er gaaet det ærede Medlem i hans hidtidige kortvarige parlamentariske Løbebane, at man bliver opstillet i Københavns 10de Kreds og en halv Time efter, at man har holdt sin Tale til Vælgerne, valgt uden Modkandidat, og at man derpaa, inden der er gaaet 20 Minutter, har underskrevet sin Erklæring, edfæstet sig paa Danmarks Grundlov og er blevet anerkendt som Medlem af det høje Ting. Det har vi aldrig set gjort paa saa kort Tid, som det tog for det ærede Medlem; thi det tog ikke en Gang 3 Kvarter. Det ærede Medlem maa ikke tro, fordi der heller ingen Modkandidat var, den Gang han kom ud til Bekræftelsesvalg, at det gaar saa let for os alle som for ham at blive Medlem af Rigsdagen.

Og naar det ærede Medlem kom ind ved Bekræftelsesvalget og et Par Dage efter var med til at vedtage Danmarks Riges Grundlov af 5. Juni 1915, hvilket skete paa et Par Timer, maa det ærede Medlem ikke tro, at saaledes bliver det ved med at gaa hele hans parlamentariske Liv igennem. Den Grundlov er der arbejdet paa i 40 Aar, og den Gang det ærede Medlem fra Assens (Klaus Bertsen) var ved at staa op paa denne Talerstol for endelig at besejle den og gøre den i Orden, spurgte jeg: „Kan De huske, hvor vi var sammen i Dag for 40 Aar siden?“ „Ja, det var ovre i Kauslunde i Middelfart-Kredsen, hvor jeg talte sammen med Deres Fader.“ „Kan De huske vor Talerstol?“ „Vi havde ingen Talerstol, vi stod paa en Vogn og talte.“ „Kan De huske, hvad vi talte om?“ „Ja, vi talte om, at vi skulde have 5. Juni-Grundloven tilbage. Vi holdt akkurat den Tale, som jeg nu skal op og holde her.“ Saaledes faldt Ordene fra det ærede Medlem fra Assens. Altsaa, der gaar en lille Tid, inden man faar sine Idealer arbejdet igennem, og derfor skal vi holde fast ved dem og ikke blive trætte, men vænne os til at se, at det gaar småt.

Ved Finanslovsforlagets første Behand-

ling var der store Planer fremme om at omdanne Statskovene til Svampeskovene. Det synes jeg meget godt om, skønt jeg holder mere af Skovene end af Svampene, thi jeg er bange for de giftige Svampe. Jeg har ingen Tillid til min egen Sagskundskab i saa Henseende og endnu langt mindre til andres. Jeg har egentlig kun Tillid til, at Svampene er rigtige, naar jeg faar dem afproppet i Glas med fremmed Etikette, helst fra Frankrig, da tror jeg paa dem, thi dernede dyrkes de paa en saadan Maade, at der ikke bliver Rum for Fejltagelser.

Første Viceformand (K. M. Klausen):

Jeg synes, det ærede Medlem er lidt langt borte fra den foreliggende Sag: Fiskerilovforslagene.

Alfred Christensen: Nej, jeg er lige inde paa dem. Jeg vil bede det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), naar han skal ind paa Skovdrift og paa Svampedrift, at lade Statsdriften foreløbig være ude af Betragtning, og det samme vil jeg bede ham om, naar han skal til Behandling af Fiskeriet og det nærværende Fiskerilovforslag. Det vil nemlig ikke fremme Forhandlingerne og heller ikke nytte det ærede Medlem en Smule at komme frem med Planer om at indføre Statsdrift paa Fiskeriomraadet her i Danmark, og det af mange Grunde. For det første har vi en stor, uafhængig og dygtig Fiskeribefolkning, og den vil meget have sig frabedt at blive uselstændig, at blive ordnet som Medlemmer af Fagforeninger med 90 Øre i Timen Minimumsløn og at staa under en Forstander, der skal kommandere. Maaske kunde denne Forstander faa disse Medlemmer til at rejse paa 1ste Klasses Kahyt til og fra Fiskepladserne, men hvordan det skulde gaa paa Fiskepladserne, naar der var noget at bestille, er vel det ærede Medlem nærmere til at vide end jeg. Dette at fremstille slikt er ikke noget nyt, og Eksemplet fra Kina gør ikke stærkt Indtryk paa mig eller paa andre her i Salen, vi plejer ikke at hente vore Reformideer fra Kina, tværtimod. Vi er glade baade ved den persiske og den kinesiske Filosofi, men vore Reformier vil vi nok lave selv, paa Trods af Asiaterne, vi tror, at saa gaar det bedre den rigtige Vej. Det er nemlig saa kuriøst, at det ærede Medlem oplyser, at ovre i Kina er det formelt Staten, der ejer Retten til Fiskeri, og at man der har organiseret Fiskeriet paa den